

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **G., a. s.**, so sídlom K., X. Bratislava, IČO: X., právne zastúpeného H., s. r. o., Š., X. Bratislava, IČO: X., proti odporcovi: **J.**, nar. X., s miestom pobytu J., X., Breda, Holandsko, **o zaplatenie sumy 4 951,76 eur /149 176,60 Sk/**, na dovolanie J. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/62/2011 zo dňa 08. marca 2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Veľkom Krtíši č. k. 6Cb/43/2007-251 zo dňa 26. 08. 2008 rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 149 176,60 Sk, sumu 8 436 Sk ako úrok z omeškania k 06. 07. 2006, úrok z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 149 176,60 Sk od 07. 07. 2004 do zaplatenia, príspevok na obstaranie kapitálu vo výške 0,25 % štvrtročne zo sumy 149 176,60 Sk od 07. 07. 2004 do zaplatenia, poplatok vo výške 1 600 Sk za vedenie účtu za roky 2005, 2006, resp. vo výške 800 Sk a poplatok vo výške 50 Sk za výpis z účtu a žalovaného zaviazal na zaplatenie trov konania vo výške 53 264 Sk.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že predmetom sporu medzi účastníkmi konania je zaplatenie sumy 149 176,60 Sk istiny s príslušenstvom z dôvodu, že na základe zmluvy o stavebnom sporení medzi dlžníkom L. a žalobcom, žalovaný na zabezpečenie splnenia záväzku uzavrel ručiteľskú listinu, na základe ktorej sa zaviazal, že na základe vyzvania žalobcu najneskôr však v deň splatnosti uhradí úver z vlastných prostriedkov i napriek výzve žalobcu, pokiaľ neuhradí poberateľ úveru ani ručiteľ v tejto lehote splatný úver alebo jeho časť a žalobcovi budú priznané úroky podľa zvýšenej úrokovej sadzby preberá ručiteľ záväzok ručenia i za zvyšné úroky. Uviedol, že žalovaný uznal pred súdom nárok žalobcu čo do základu a výšky, a preto súd v súlade s ustanovením § 153a ods. 1 a 3 O. s. p.

O odvolaní odporcu proti tomuto uzneseniu rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 41Cob/62/2011-343 zo dňa 08. 03. 2011 tak, že odvolanie odporcu odmietol.

V odôvodnení uznesenia citoval ustanovenie § 151a ods. 3 O. s. p., podľa ktorého rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku nemožno rozhodnúť spor, ktorý účastníci nemôžu skončiť zmiernom. Následne citoval ustanovenia § 202 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydaného na základe uznania alebo vzdania sa nároku, proti rozsudku pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydania takéhoto rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Konštatoval, že v danom prípade boli splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia na základe uznania, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, a preto ho podľa § 218 ods. 1 písmeno c/ O. s. p. odmietol.

Proti tomuto uzneseniu s vyznačenou právoplatnosťou 13. 06. 2011 podaním doručeným súdu 08. 04. 2013 podal dovolanie odporca, v ktorom namietal, že Okresný súd unáhlene vyznačil právoplatnosť rozsudku, že bol vraj doručený na adresu jeho bývalej právnej zástupkyne a že jemu nebol doručený na adresu jeho trvalého pobytu doposiaľ. Keďže vypovedal plnú moc jeho právnej zástupkyne rozsudok nenadobudol právoplatnosť. S poukazom na ustanovenia § 103 O. s. p. a § 104 ods. 1 O. s. p., čl. 15 bod 1 písmeno b/ nariadenia vlády ES č. 44/2011 o právomoci a uznávaní rozsudkov, čl. 16 ods. 2 nariadenia Brusel s tým, že sa domáha zrušenia rozsudku č. k. 6Cb/43/2007-251.

Najvyšší súd Slovenskej republiky /§ 10a ods. 1 O. s. p./ prejednal dovolanie podľa § 242 O. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu s vyznačenou právoplatnosťou 13. 06. 2011 a zistil, že v zmysle ustanovenia § 240 ods. 1 O. s. p. nebolo podané v zákonnej lehote stanovenej ustanovením § 240 ods. 1 O. s. p. a ani dovolateľ nebol zastúpený advokátom.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Z ustanovenia § 241 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že dovolateľ musí popri všeobecných náležitosti uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne, ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania, čoho sa domáha a tiež, že dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jeho zamestnanec.

V danom prípade dovolateľ nebol zastúpený advokátom a ani nepreukázal, že by mal on právnické vzdelanie. Dovolateľ ani na základe výzvy tento nedostatok neodstránil.

Pre konania na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné /§ 243c O. s. p./.

Podľa ustanovenia § 104 ods. 1 O. s. p., ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Z predložených dokladov je zrejmé, že dovolanie podala osoba, ktorá na podanie dovolania nebola s poukazom na ustanovenie § 241 ods. 1 O. s. p. osobou oprávnenou ako aj to, že dovolanie bolo podané oneskorene. Skúmanie námietky dovolateľa v dovolacom konaní, či bolo napadnuté uznesenie dovolateľovi doručené je právne irelevantné, nakoľko dovolanie je mimoriadny prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu a navyše dovolateľ nebol zastúpený advokátom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 104 ods. 1 dovolacie konanie zastavil.

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 29. júla 2014

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Bc. I.